

ДУМИ ПРО ВІЧНІСТЬ

Проходить час... Відходять в вічність люди,
Знайомих, рідних рідшають ряди...
Настане день - і мене теж не буде,
І я покину землю назавжди.

Як і раніш, тут сонце буде гріти,
Ростимуть та шумітимуть ліси,
Прийде весна, розквітнуть знову квіти,
Зазеленіє сад після грози...

Стелитимуться килимом тумани,
Пісня птахів звучатиме дзвінка...
Й тоді, як мене на землі не стане, -
Життя тектиме й далі, мов ріка...

Хто я тут є? Всього лиш гість дочасний,
І сторона не рідна ця мені.
А в небесах чекає дім прекрасний,
Де сонцем Бог сіяє по всі дні.

Звичайно ж, я люблю життя безмежно!
І так, як люди всі, бажаю жить,-
Та моя доля від Творця залежна,
І плин життя лиш Він може спинить.

Роки наші полічені у Бога.
І кожному відміряний свій час,
Життя - то подарунок нам від Нього,
І дякувати потрібно нам щораз...

Що вранці встали та відкрили очі,
Це Божя милість, ласка і любов,
А хтось не пережив цієї ночі,
Скінчивши шлях, у вічність відійшов.

Життя крихке, мов кришталева ваза.
Ми завтрашнього дня не можемо знати,
Тому сьогодні дорожимо часом,
Поки Господь дає ще благодать.

Думи про вічність - Джерело

Написав Катерина Бойко
Субота, 07 січня 2023, 17:12
